

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Νοεμβρίου 1986

για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένοι σε έδαφος της Κοινότητας

(86/560/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 99 και 100,

την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας σε ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽²⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽³⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 79/1072/ΕΟΚ ⁽⁵⁾, σχετικά με τον τρόπο επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο, οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας, προβλέπει στο άρθρο 8 ότι «σε ό,τι αφορά τους υποκείμενους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος της Κοινότητας, κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να τους αποκλείσει από την επιστροφή ή να συναρτήσει την επιστροφή από ειδικές προϋποθέσεις»·

ότι η Κοινότητα πρέπει να διασφαλίσει την αρμονική ανάπτυξη των εμπορικών σχέσεων της με τις τρίτες χώρες,

εμπνεόμενη από τις διατάξεις της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τη διαφοροποίηση των καθεστώτων που ισχύουν στις τρίτες χώρες·

ότι πρέπει να αποφευχθούν ορισμένες μορφές φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, θεωρείται:

- 1) ως «υποκείμενος στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένος στο έδαφος της Κοινότητας», ο υποκείμενος στο φόρο που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ο οποίος, κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, δεν είχε στο έδαφος αυτό ούτε την έδρα της οικονομικής του δραστηριότητας, ούτε μόνιμη εγκατάσταση από την οποία να παρέχονται οι υπηρεσίες, ούτε, ελλείψει παρόμοιας έδρας ή μόνιμης εγκατάστασης, την κατοικία ή συνήθη διαμονή του, και ο οποίος, κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, δεν πραγματοποίησε καμιά παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που να λογίζεται ότι έλαβε χώρα στο κράτος μέλος που αναφέρεται στο άρθρο 2, με την εξαίρεση:
 - α) της παροχής υπηρεσιών μεταφοράς και των υπηρεσιών που είναι παρεπόμενες στις υπηρεσίες μεταφοράς, που απαλλάσσονται δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο θ), του άρθρου 15 ή του άρθρου 16 παράγραφος 1 σημεία Β, Γ και Δ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·
 - β) της παροχής υπηρεσιών, στην περίπτωση που οφόρος οφείλεται αποκλειστικά από το λήπτη σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 223 της 27. 8. 1982, σ. 5, και

ΕΕ αριθ. C 196 της 23. 7. 1983, σ. 6.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 161 της 20. 6. 1983, σ. 111.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 176 της 4. 7. 1983, σ. 22.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 331 της 27. 12. 1979, σ. 11.

2) ως «έδαφος της Κοινότητας», τα εδάφη των κρατών μελών όπου εφαρμόζεται η οδηγία 77/388/ΕΟΚ.

Άρθρο 2

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 3 και 4, κάθε κράτος μέλος επιστρέφει σε κάθε υποκειμένο στο φόρο που δεν είναι εγκατεστημένος σε έδαφος της Κοινότητας, υπό τους όρους που ορίζονται κατωτέρω, το φόρο προστιθέμενης αξίας με τον οποίο επιβαρύνονται οι υπηρεσίες που του έχουν παρασχεθεί ή τα κινητά που του έχουν παραδοθεί στο εσωτερικό της χώρας από άλλους υποκειμένους στο φόρο, ή με τον οποίο έχει επιβαρυνθεί η εισαγωγή αγαθών στη χώρα, στο βαθμό που τα αγαθά και οι υπηρεσίες αυτές χρησιμοποιούνται για τις ανάγκες των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ή της παροχής υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 1 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θέσουν ως προϋπόθεση της επιστροφής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 τη χορήγηση ανάλογων πλεονεκτημάτων από τα τρίτα κράτη στον τομέα των φόρων κύκλου εργασιών.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν διορισμό δημοσιονομικού αντιπροσώπου.

Άρθρο 3

1. Η επιστροφή που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 χορηγείται κατόπιν αιτήσεως του υποκειμένου στο φόρο. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες υποβολής της εν λόγω αίτησης, περιλαμβανομένων των προθεσμιών, της περιόδου την οποία αφορά η αίτηση, την αρμόδια για τη λήψη της αιτήσεως υπηρεσία, καθώς και τα ελάχιστα ποσά για τα οποία δύναται να ζητείται η επιστροφή. Καθορίζουν επίσης τις λεπτομέρειες της επιστροφής, περιλαμβανομένων των προθεσμιών. Επιβάλλουν στον αιτούντα τις απαιτούμενες υποχρεώσεις για την εκτίμηση του βασίμου της αιτήσεως και την αποφυγή της φοροδιαφυγής, και ιδίως την απόδειξη ότι ασκεί οικονομική δραστηριότητα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ. Ο αιτών πρέπει να πιστοποιήσει με γραπτή δήλωση ότι δεν έχει πραγματοποιήσει, κατά τη διάρκεια της καθορισμένης περιόδου, καμιά δραστηριότητα που να μην πληροί τους όρους που θεσπίζονται στο άρθρο 1 σημείο 1 της παρούσας οδηγίας.

2. Η επιστροφή δεν δύναται να χορηγείται με όρους περισσότερο ευνοϊκούς από αυτούς που εφαρμόζονται στους κοινοτικούς υποκειμένους στο φόρο.

Άρθρο 4

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, το δικαίωμα επιστροφής προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 της

οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως εφαρμόζεται στο κράτος μέλος της επιστροφής του φόρου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν ωστόσο να αποκλείσουν ορισμένες δαπάνες ή να θέσουν συμπληρωματικές προϋποθέσεις για την επιστροφή.

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις παραδόσεις αγαθών τα οποία απαλλάσσονται ή δύναται να απαλλάσσονται δυνάμει του άρθρου 15 σημείο 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1988. Η παρούσα οδηγία αφορά μόνο τις αιτήσεις επιστροφής που αναφέρονται στο φόρο προστιθέμενης αξίας με τον οποίο επιβαρύνονται οι αγορές αγαθών ή οι παροχές υπηρεσιών ή οι εισαγωγές που διενεργούνται από αυτή την ίδια ημερομηνία.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις κύριες διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία και την ενημερώνουν σχετικά με τη χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή, κατόπιν διαβουλεύσεως με τα κράτη μέλη και εντός τριών ετών από της ημερομηνίας που αναφέρεται στο άρθρο 5, υποβάλλει στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και ιδίως για την εφαρμογή του άρθρου 2 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

Το άρθρο 17 παράγραφος 4 τελευταία φράση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ και το άρθρο 8 της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ παύουν να παράγουν αποτελέσματα, σε κάθε κράτος μέλος, από την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και, σε κάθε περίπτωση, από την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 5.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 17 Νοεμβρίου 1986.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

N. LAWSON